mini rahandusosakonna direktor, 1932—35 majandusministri abi ning riigihoiukassa nõukogu esimees, tollipeakomitee esimees ja patendi apellatsioonikomisjoni esimees. Prof-i kohale asumise järel lahkus V. ministriabi kohalt 1935 ja oli majandusministeeriumi nõunikuks kuni vabastamiseni s. a. dets-s. A-il 1929—37 oli V. Rahvasteliidu Fiskaalkomitee kirjavahetajaliige, on a-st 1932 P.-A. Ühendriiges asuva *The Tax Research Foundation*'i liige ja a-st 1936 *The American Economic Association*'i liige. V-i poolt avaldatud töist on tähtsaimad väitekiri „Eesti riigi-maksundusõiguse põhiprobleeme" (Tartu, 1934) ja „Sissejuhatus finantsõigusteadusse" (Tartu, 1939); peale selle on ta avaldanud kirjutisi eesti ja välismaa ajakirjus.

Isikl. jm. saadud andmed. *A. M-i.*

***VABARN, Anna (Anne)**, setu rahvalaulik, sünd. 9. XII 1877 vkj. V. elab Järvesuu v. Tonä külas. Ta rahvalauludest on pärast 1929. a. talletatud E. Rahvaluule Arhiivi kogudesse umb. 1120 lk. (22 400 värssi); neist mainitagu ajaloolise sisuga improvisatsiooni Ivan IV Julmast (106 lk.).

E. Rahvaluule Arhiivist ja Värska ap. õigeusu koguduse preestrilt saadud andmed. *E. P.*

***VABBE, Ado**, maalikunstnik, oli kuni 1929 kunstikool „Pallase" direktor, on seejärel jätkanud seals. tegevust maaliateljee juhatajana ja mõnda aega ka graafika õpetajana. Tulemusrikka kunstipedagoogilise tegevuse tunnustamiseks nimetati V. 1938. a. prof-ks. Suvevaheajad on ta töötanud Kaarepere lähedal Mullaveres oma väiketalundis. A. 1929 tegi V. Hispaania kunstitsentrumeisse huvireisu, mis avaldas mõnevõrra viljastavat mõju ka ta loomingusse. — V. hilisem looming, näit. temperatehnikas loodud „Natüürmort" (1927, ERM-s Tartus), eriti aga 1930. a. Tallinnas väljapandud tööd — natüürmordid ja maastikud — tähistavad ilmset loobumist ta senisest abstraktsete vormiprobleemide ülimodernistlikust rakendusest ning dünaamiliselt käsiteldud futuristlikust reaalsuse tõlgendusest värvirikkais õli-, tempera- ja akvarellmaalides ja siirdumist maaliliste motiivide realistlik-asjalikule läbitöötamisele peenelt nüansseeritud kolorismi vaimus. Viimaseil a-il peamiselt õlimaali- ja guašitehnikas loodud maastikuvaateis ja žanrilistes töödes, millest üldsusele on tuttavaks saanud vaid väike osa, valitseb impressionismile lähedane värvimeeleolu. V. suurema teosena on mainitav figuraalne pannoo „Idüll" (1932, J. Vestholm'i gümnaasiumis Tallinnas). Ühtlasi on V. väga intensiivselt tegelnud joonistusega ja graafiliste tehnikatega, otsides aina uusi väljendusvõtteid. „Siuru" ajastu eesti raamatukaunistuses seisid V. illustratsioonid domineerival kohal. A-il 1918—22 on ta artistlikult voolavas ja vaheldusrikkas, kohati poolabstraktses joone- ja pinnastiilis illustreerinud rohkesti albumeid, novelli- ja luuletiskogusid ning avaldanud 1920. a. kaks mappi linoollõigetega. G. Suitsu ballaadi „Lapse sünd" (1922), veel enam aga A. Alle poeemi „Laul kleidist helesinisest ja roosast seelikust" (1925) illustratsioonid ning sari tušijoonistisi Pariisi aineil (a-st 1924) moodustavad ülemineku hetkemulje impressionistlikule fikseerimisele; nende vormikujundust on aga sageli juhtinud ekspressionistlikult rõhutatud elamus. A. 1932 valmisid V-l hr. J. Genss'i tellimisel akvarelli- ja temperatehnikas 8 illustratsiooni ja rida värvilisi miniatuure pärgamendile kirjutatud Saalomoni „Ülemlaulu" tarvis. A-st 1937 on mainitavad seepiatehnikas illustratsioonid H. Visnapuu poeemile „Saatana vari", millede hele-tümeduse võlu on aga trükitehnilises ülekandes kaduma läinud. Viimasel ajal on V. tegelnud Shakespeare'i sonettide illustreerimisega. Ta uuemaid graafilisi töid mitmesuguseis tehnikais iseloomustab vaba ja eskiislik vormikäsitlus. V. on osa võtnud mitmest eesti kunsti välisnäitusest. Ta töid leidub Tallinna ja Tartu muuseumes ja erakogudes koduning välismaal.

Koguteos „Siuru" II (1918; J. Semper); „Varamu" 1939, nr. 6 (R. Paris); isikl. jm. saadud andmed.

V. Em.

WACHSELBERG, vt. **WAXELBERG.**

VADEMAN, vt. **JANS-VADEMAN.**

VADI, Voldemar, arstiteadlane, sünd. 13. II 1891 vkj. Võrumaal Kooraste mõisa aedniku pojana, lõpetas H. Treffner'i eragümnaasiumi 1912, õppis 1912—18 Tartu ülikooli arstiteaduskonnas, mille lõpetas arsti astmega; ta oli 1918 arstiks Laiusel, võttis seejärel osa Vabadussõjast, valiti 1921 ülikooli hospitaal-sisehaigustekliiniku nooremaks ja 1922 vanemaks assistendiks, kellena

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 355